

LEKARKA (3) *sb f*

I sg lekarką (3) (Cn e pochylone).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w.

*Kobieta zawodowo lecząca chorych; medicinae perita femina Cn (3) : Liżká iey [żabie] odpowiedziáá/ Zábó lepiey by milczáá/ Oto lámá chromo ítylafz/ A wždy fie lekárką działáfz *BierEz* L2v; Zmowią się ná chorego Doktor s Aptekárzem/ Kázdy íwoy kuńít vkaże áby był Lekárzem. [...] Bábá z wánną wyiedzie chce też być lekárką/ Syropy ántydotá waży więtfzą miárką. *BielSat* B3v [idem] *BielRozm* 12.*

BZ